

**Afscheidswordje namens de familie door Henri v.d. Velden, neef van Zr Johanna.
Zoals voorgelezen op haar uitvaart.**

Tante Anna werd geboren als eerste in een gezin van zes. Ze ging al vroeg de missie in. Een van de eerste dingen die ik als kind kan herinneren als het over tante Anna gaat, is haar 25-jarig jubileum dat ze vierde in Esch met een mis en daarna een etentje en een feest in dat grote klooster. En ook dat ons mam veel tijd stak in het brieven schrijven naar haar in het buitenland. Andere tijden....

Leuk vond ik de gesprekken over vroeger als ze op vakantie was in Nederland. Omdat ze als oudste dochter toch een heel andere kijk had op hun gezin dan ons mam Riek, die de jongste was en dingen daardoor ook anders had beleefd. Ook werd er, als ze over was vanuit Italië, Canada of Parijs, haar verjaardag gevierd en zoals de vd Heijdens goed kunnen, werd er dan ook flink gebuurt.

Ook zal ik de reis in 1998 naar tante Anna in Parijs niet snel vergeten. Onze Stefan als chauffeur achter het stuur, ik als navigator ernaast en tante Henrice, ons pap en ons mam op de achterbank.

We kwamen in een groot landhuis terecht en onze Stefan en ik kregen een appartement boven de garage toebedeeld. Het leek Villa Felderhof wel. Zeker toen even later tijdens de lunch alle ogen van de zusters op ons waren gericht, omdat tante Anna trots in het Frans vertelde dat ze bezoek had van haar zussen met aanhang uit Nederland.

De foto's met de religieuzen van de familie waren voor mij ook opvallend en werden bij diverse gelegenheden gemaakt. Met naast tante Anna ook tante Henrice, Piet en Adriaan van Heeswijk en Piëta. Een select gezelschap dat dan op de foto mocht...

Ook de tentoonstelling in St. Agatha met alle neven en nichten en tante Anna was leuk. We kregen uitleg van haar over haar missieleven aan de hand van kleding, schilderijen, meubels etc. waarna we met z'n allen nog pannenkoeken zijn wezen eten in een naburig restaurant.

En als laatste was er natuurlijk nog haar tv-optreden met Anita Witzier, die haar interviewde over haar leven als zuster en het wonen in het Wereldhuis in Boxtel samen met haar medezusters en andere bewoners. Het moment waarop Anita Witzier buiten staat te praten met een zuster binnen, van achter een raam, gaf een goed beeld van de coronatijd. Zo hebben ons mam en tante Anna ook nog met elkaar moeten communiceren bij het Wereldhuis. Het Wereldhuis, waar ze het goed naar haar zin had. Van ons mam heb ik te horen gekregen dat "ons Anna" heel dankbaar was voor de zorg en aandacht van medezusters en verzorgend personeel. Zeker toen ze daar de laatste jaren steeds meer beroep op moest doen omdat ze steeds wat afhankelijker werd. Bedankt.